

Algemene Raad-Weigering afgifte stageverklaring

Het standpunt van de Raad van Toezicht

De Raad van Toezicht heeft de aanvraag van appellant tot afgifte van de stageverklaring afgewezen omdat zowel op grond van de door appellant verstrekte gegevens als ambtshalve aan de Raad van Toezicht bekend was dat appellant niet als advocaat in het arrondissement Utrecht staat ingeschreven. Aangezien de stage van appellant niet is aangevangen kan geen verklaring worden verstrekt dat deze inmiddels is voltooid.

Het standpunt van appellant

De Algemene Raad begrijpt uit het beroepschrift en de nadere stukken dat appellant zich op het standpunt stelt dat de Raad van Toezicht ten onrechte heeft geweigerd aan hem een stageverklaring te verstrekken. Lopende procedures over zijn aanvraag tot vrijstelling van de verplichting kantoor te houden bij een patroon en tot aanwijzing van een buitenpatroon zullen naar het oordeel van appellant leiden tot het van rechtswege met terugwerkende kracht aanvangen van zijn stage. In die (voorwaardelijke) zin moet de stage worden geacht inmiddels te zijn aangevangen. Appellant stelt zich op het standpunt dat de stageduur inmiddels is verstreken.

Appellant merkt in zijn beroepschrift op dat hij door de in zijn ogen onrechtmatige weigering van de Raad van Toezicht en de Algemene Raad om hem toe te laten tot de advocatuur niet in staat is geweest aan zijn wettelijke verplichtingen als stagiaire te voldoen. Appellant stelt dat dit verzuim hem niet kan worden aangerekend, nu het toelatingsbeleid van de Raad van Toezicht en de Algemene Raad in strijd is met het verbod van discriminatie en dit beleid met terugwerkende kracht zal worden vernietigd. Appellant stelt zich op het standpunt dat het verzuim aan de (opleidings)verplichtingen te voldoen derhalve voor risico van de Raad van Toezicht en de Algemene Raad komt. De Algemene Raad begrijpt uit het beroepschrift dat appellant vergoeding van de door hem geleden schade vordert, alsmede aanpassing aan het gemeenschapsrecht van o.a. de Advocatenwet en de bijbehorende regelgeving.

Het oordeel van de Algemene Raad

Ontvankelijkheid

Op grond van art. 18 lid 1 sub c Stageverordening 1988 staat tegen een weigering van de Raad van Toezicht een stageverklaring af te geven voor belanghebbenden administratief beroep open op de Algemene Raad. Appellant is belanghebbende bij het besluit van de Raad van Toezicht van 14 december 2000.

Het beroep is tijdig ingediend, immers binnen zes weken na de dag waarop de beslissing van de Raad van Toezicht d.d. 14 december 2000 aan appellant is bekend gemaakt. Het beroepschrift bevat de gronden van het beroep.

Beoordeling van de beroepsgronden

De aanvullende stukken die appellant op 7 maart 2001 heeft ingediend zijn tijdig ontvangen in de zin van art. 7:18 lid 1 Awb. De Algemene Raad heeft deze stukken in de beoordeling van het beroepsschrift meegenomen.

De Algemene Raad overweegt dat art. 9b lid 1 Advocatenwet bepaalt dat op iedere advocaat de verplichting rust gedurende de eerste drie jaar dat hij als advocaat staat ingeschreven als stagiaire de praktijk uit te oefenen onder toezicht van een patroon, en bij deze patroon kantoor te houden. Art. 9b lid 6 van de Advocatenwet bepaalt dat bij of krachtens verordening als bedoeld in art. 28 Advocatenwet regels worden gesteld met betrekking tot onder meer het moment waarop de stage begint en (tussentijds) eindigt, alsmede de verplichtingen waaraan de stagiaire gedurende zijn stage heeft te voldoen. Art. 3 van de Stageverordening 1988 – die berust op art. 28 Advocatenwet – stelt dat de stage begint op de dag waarop de stagiaire aanvangt met de uitoefening van de praktijk onder toezicht van een patroon. Art. 4 Stageverordening 1988 bepaalt dat ieder patronaat de goedkeuring van de Raad van Toezicht behoeft.

Uit het bepaalde in art. 9b lid 1 Advocatenwet en de artt. 3 en 4 van de Stageverordening 1988 vloeit voort dat de stage van een advocaat pas kan aanvangen zodra zijn patronaat is goedgekeurd door de Raad van Toezicht. Het staat niet ter discussie dat appellant niet is beëdigd als advocaat, en dat hij voorts geen enkele advocaat bereid heeft gevonden om hem als patroon bij te staan. Zolang appellant niet als advocaat is beëdigd en de Raad van Toezicht zijn patronaat niet heeft goedgekeurd is de stage van appellant dus niet aangevangen.

Met betrekking tot de argumenten van appellant over de aanvang van de stage merkt de Algemene Raad het volgende op.

Appellant stelt zich op het standpunt dat de lopende procedures over zijn aanvraag om ontheffing van de verplichting kantoor te houden bij een patroon zullen leiden tot het van rechtswege met terugwerkende kracht aanvangen van zijn stage. De Algemene Raad overweegt dat zolang de voorwaarde dat de rechter een op het door appellant verwachte rechtsgevolg gerichte uitspraak doet niet is ingetreden, de stage niet is aangevangen. Er is dus geen reden is om te oordelen dat de stage van appellant is voltooid in de zin van art. 10 Stageverordening 1988.

Op grond van voorgaande overwegingen komt de Algemene Raad tot het oordeel dat de motivering welke de Raad van Toezicht ten grondslag heeft gelegd aan zijn besluit van 14 december 2000, dit besluit kan dragen, zodat het beroep van appellant op dit punt geen doel treft.

De Algemene Raad merkt ten overvloede op dat de aanvraag van appellant tot vrijstelling van de verplichting kantoor te houden bij een patroon met aanwijzing van een (buiten)patroon dateert van 29 april 1998. Er is geen aanvraag tot verkorting van de stage ingediend, noch is daarover een beschikking afgegeven, zodat in het geval van appellant moet worden uitgegaan van de wettelijke stageduur van drie jaar. Ook al zou de stage van appellant inmiddels zijn aangevangen – hetgeen zoals hiervoor is aangegeven niet het geval is – dan nog moet worden geoordeeld dat de stageduur op de datum van het bestreden

besluit, noch ten tijde van deze beslissing is verstreken.

De Algemene Raad komt niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van de vraag of appellant aan zijn wettelijke verplichtingen als stagiaire heeft voldaan en of hij inmiddels beschikt over voldoende praktijkervaring. Uit de aanvraag maakt de Algemene Raad op dat appellant zich realiseert dat hij niet heeft voldaan aan de bij of krachtens de Advocatenwet aan stagiaires gestelde (opleidings)verplichtingen. Ook al zou de stage van appellant inmiddels zijn aangevangen – hetgeen zoals hiervoor is aangegeven niet het geval is –, dan nog is de stage blijkens de eigen opgave van appellant niet voltooid in de zin van art. 10 Stageverordening 1988.

Horen

De Algemene Raad overweegt dat appellant in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord. Appellant is daartoe op deugdelijke wijze opgeroepen. Uit zijn brief van 7 maart 2001 aan de Algemene Raad blijkt dat hij de oproep heeft ontvangen.

De Algemene Raad stelt ambtshalve vast dat op de Raad van Toezicht in het kader van de voorbereiding van het besluit van 14 december 2000 niet de verplichting rustte om appellant voorafgaande aan de afwijzing van de aanvraag te horen, aangezien de afwijzing steunt op gegevens die appellant zelf aan de Raad van Toezicht heeft verstrekt. Ook als daar anders over had moeten worden geoordeeld geldt dat dit eventuele gebrek door de oproep voor de hoorzitting van 19 maart 2001 als geheeld moet worden beschouwd.

Schadevergoeding en aanpassing regelgeving

De Algemene Raad oordeelt dat appellant niet kan worden ontvangen in zijn verzoek om vergoeding door de Staat der Nederlanden van de door hem beweerdelijk geleden schade. Hetzelfde geldt voor zijn verzoek tot aanpassing aan het gemeenschapsrecht van o.a. de Advocatenwet en de bijbehorende regelgeving.

Op grond van het vorengaande dient te worden beslist als volgt:

Beslissing

De Algemene Raad verklaart het beroep van appellant

- Voor zover het is gericht tegen het besluit van de Raad van Toezicht tot afwijzing van zijn aanvraag tot afgifte van de stageverklaring: ongegrond;
- voorzover het strekt tot schadevergoeding en aanpassing van regelgeving aan het gemeenschapsrecht: niet-ontvankelijk.